

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/101/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6624204019
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 10. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomír Šabla
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2024:6624204019.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ľubomíra Šabla a sudcov JUDr. Zity Nagypálovej a JUDr. Dušana Ďuriana ako členov senátu, v spore žalobcov: 1/ A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XXX a 2/ A. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E. F. G. H. XXXX/XX, I., prechodne bytom J. XXXX/XX, E., obaja zastúpení splnomocneným zástupcom J. K. L. M., F., N., G. XXXXX/XXX H., proti žalovaným: 1/ O. P., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom J. XXXX/XX, E., 2/ A. F. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom J. XXXX/XX, E. a 3/ A. A., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F. XXXX/X, B. M. O., prechodne bytom J. XXXX/X, E., o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalobcov 1/ a 2/ proti uzneseniu Okresného súdu Lučenec č. k. 12C/48/2024 – 83 zo dňa 23. augusta 2024 ako súdu prvej inštancie, takto

rozhodol:

I. Uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

II. Žalovaným 1/ - 3/ náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcom 1/ a 2/ **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e:

1. Odvolaním napadnutým uznesením súd prvej inštancie zamietol návrh žalobcov 1/ a 2/, ktorým sa domáhali nariadenia neodkladného opatrenia, aby súd uložil žalovaným 1/ a 2/ zákaz vstupu do rekreačnej chaty súp. č. XXXX a dvora – parcely CKN č. XXXX/XX P. Q. XXXX/XX na adrese J. XXXX/XX, E., zapísaných na LV č. XX, okres N., obec E., katastrálne územie E., a to do prevodu spoluvlastníckych podielov k dotknutým nehnuteľnostiam žalobcov 1/ a 2/ (žalobcovia mali na mysli zrejme do prevodu spoluvlastníckeho podielu žalobkyne 1/, nakoľko podielovými spoluvlastníkmi predmetných nehnuteľností sú podľa LV len žalobkyňa 1/ a žalovaný 1/ – poznámka odvolacieho súdu), aby uložil žalovanému 3/ zákaz vstupu na nehnuteľnosti, ktoré sú v spoluvlastníctve žalobkyne 1/ zapísané na LV č. XX, okres N., obec E., katastrálne územie E., a to na parcely CKN č. XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X, XXXX/XX, XXXX/XX, a to do prevodu spoluvlastníckych podielov k dotknutým nehnuteľnostiam žalobcov 1/ a 2/ (spoluvlastníckeho podielu žalobkyne 1/ - poznámka odvolacieho súdu), aby uložil žalovaným 1/, 2/ a 3/ zákaz priblíženia sa k žalobcom 1/ a 2/ na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov, s výnimkou úkonov prípadného priestupkového konania, trestného konania, súdneho konania, alebo iného konania a to v rozsahu nevyhnutnom pre riadnu účasť žalovaných 1/ - 3/ na týchto úkonoch; a to do prevodu spoluvlastníckych podielov žalobcov 1/ a 2/ k dotknutým nehnuteľnostiam (spoluvlastníckeho podielu žalobkyne 1/ - poznámka odvolacieho súdu) a aby uložil žalovaným 1/, 2/ a 3/ zákaz kontaktovania žalobcov 1/ a 2/ písomne, telefonicky, elektronickou komunikáciou alebo inými prostriedkami v iných ako spoluvlastníckych právach (I. výrok) a žalovaným náhradu trov konania nepriznal (II. výrok).

2. Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia žalobcovia 1/ a 2/ odôvodnili tým, že žalobkyňa 1/ a žalovaný 1/ sú podielovými spoluvlastníkmi o veľkosti spoluvlastníckeho podielu 1/2 k nehnuteľnostiam zapísaných na LV č. XX, k. ú. E.. Žalobkyňa 1/, žalovaný 1/ a žalovaný 3/ sú podielovými spoluvlastníkmi nehnuteľností zapísaných na LV č. XXX, k. ú. B. M. O., a to žalobkyňa 1/ v spoluvlastníckom podiele

1/10, žalovaný 1/ v spoluvlastníckom podiele 1/10 a žalovaný 3/ v spoluvlastníckom podiele 2/5. Žalobca 2/, žalovaná 2/ a žalovaný 3/ sú podielovými spoluvlastníkmi nehnuteľností zapísaných na LV č. XXX, k. ú. E., a to žalobca 2/ v spoluvlastníckom podiele 1/10, žalovaná 2/ v spoluvlastníckom podiele 1/10 a žalovaný 3/ v spoluvlastníckom podiele 2/5. Žalovaný 3/ je vlastníkom nehnuteľnosti zapísaných na LV č. XX, k. ú. E..

3. Po verbálnom napadnutí žalobcu 2/ žalovaným 1/ vonku na dvore žalobca 2/ odišiel do chaty súp č. XXXX na parcele č. XXXX/XX, aby predišiel fyzickému konfliktu. Žalovaná 2/ prišla do chaty za žalobcom 2/, ktorý si z dôvodu obavy o svoje zdravie a život tento rozhovor nahral, pričom do súdneho spisu predložili žalobcovia USB kľúč, na ktorom je nahrávka. Žalovaná 2/ komunikuje so žalobcom 2/, do komunikácie vstupuje žalovaný 1/, ktorý sa počas nahrávky vyhráza, provokuje, zastráňa a ponižuje žalobcov 1/ a 2/. V časovej osi nahrávky 6 minút 29 sekúnd sa žalovaná 2/ vyhráza, že žalovaný 1/ dokáže vraždiť a uvádza: "Ber to takto áno. Nepoznali ste ho, ani A. ho nepoznala, myslela si, že je perfektný, lebo on je perfektný, len sú veci, ktoré mu tak vadia, že on dokáže pre ne vraždiť. A môže sa zo mňa stať to čo je z neho, lebo akože vo mne to tiež vrie, vrie. Zvieratá sú pre mňa dačo akože, aj všetko áno o čo sa tu starám lebo ako toto je môj život..." V časovej osi nahrávky 7 minút 57 sekúnd sa žalovaná 2/ vyhráza pozabíjaním všetkých, keď si vypije: "On sa takto rozpráva s hocikým, aj so mnou, keď má blbú náladu. Čiže dobre neber to úplne že striktné hej takto, lebo aj ja sa viem takto rozprávať, len sa nerozprávam zatiaľ, ale možno že keď raz si vypijem, tak pozabíjam tu všetkých, lebo toto áno bolo to, prečo ja som tu prišla." Žalovaný 1/: "Pôjdete do piče odtáľto, smradi..." Žalovaná 2/: "Prestaň". V časovej osi nahrávky 1 minúta 51 sekúnd žalovaný 1/: "Čo sa smeješ jak kokot ty..." Žalovaná 2/: "Keby som mohol takú ti tresknem že sa poserieš ty kokot." Žalovaný 1/: "Ty debilko vyjebaný, no treskni mi, treskni mi ty, ty pôjdeš do base zas ty kokot, ty vyjebané hovno recidivistické." Žalovaná 2/: "Len kvôli tomu tu ti netresknem." Žalovaný 1/: "Drž piču, drž piču ty žebrák." V časovej osi nahrávky 4 minúty 15 sekúnd žalobca 2/: "A. je z toho hotová, A. už sem nechodí kvôli O. sa ho bojí, sa trase keď ho vidí." Žalovaná 2/: "Ale dobre, lenže to je pre to, že nám ide o zvieratá hlavne hej, ja viem mne ide o zvieratá lebo ja som tu prišla chovať a pestovať." V časovej osi nahrávky 13 minút 42 sekúnd žalovaný 1/ verbálne skáče do reči žalovanej 2/: "...lebo oni sú dementi dvaja vyjebaní, skurvení. Kokot mu rozkopem tú hlavu ploskú vyjebanú ... vyjebaný žebrák, kokot ..." V časovej osi nahrávky 16 minút 6 sekúnd žalovaná 2/: "Pozri sa keď sa to nezmení akože bude zle..."

4. Žalobcovia 1/ a 2/ ďalej uviedli, že okrem vyhrážania žalovaná 2/ zasahuje do práv žalobcov 1/, 2/ ktorým určuje a nucuje, ako nakladať s majetkom v podielom spoluvlastníctve tým, že obaja žalobcovia vyjadrujú svoj nesúhlas s chovom hospodárskych zvierat, pretože žalovaní 1/ a 2/ sa nespýtali, ani žiadnou formou neinformovali žalobkyňu 1/ o svojich konkrétnych zámeroch. Dňa 10.05.2024 žalobca 2/ podal trestné oznámenie, dňa 28.05.2024 zaslal email na generálnu prokuratúru so žiadosťou o preskúmanie postupu vyšetrovateľa a s doplnením dôkazov trestného oznámenia, pričom do dnešného dňa zo strany polície nebol vyrozumený. Žalobkyňa 1/ sa začala v júni 2024 dopytovať po spise k predmetnému trestnému oznámeniu na polícii a prokuratúre, pretože chcela doložiť do spisu nahrávku a taktiež skutočnosť, že 18.06.2024 bola žalobkyňa 1/ kontaktovaná z telefónneho čísla +XXX XXX XXX XXX na svoje telefónne číslo +XXX XXX XXX XXX osobou, ktorá sa predstavila ako príslušník policajného zboru z Kalinova. Táto osoba sa snažila získať od žalobkyne 1/ viac informácií ohľadom obsahu trestného oznámenia. Žalobkyňa 1/ chcela doložiť do spisu k trestnému oznámeniu túto informáciu, nakoľko má podozrenie, že osoba, ktorá sa vydávala za príslušníka PZ, nie je príslušníkom PZ, keďže nemá vedomosť o existencii Obvodného oddelenia PZ v Kalinove. Žalobcovia majú podozrenie, že žalovaní 1/, 2/, 3/ spoločne koordinujú správanie voči žalobcom. Vzhľadom na priebeh udalostí a okolností má najmä žalobkyňa 1/ obavu o zdravie a život a taktiež o život svojich zvierat, ktoré boli z dôvodu tejto obavy nútení premiestniť preč mimo tieto nehnuteľnosti, pretože žalovaní 1/ a 3/ majú v držbe strelné zbrane a žalovaný 1/ sa ústne vyhrážal žalobkyňi 1/ zabitím psa. Žalobkyňa 1/ priložila k návrhu sms komunikáciu žalovaného 1/ s ňou.

5. Žalobkyňa 1/ ďalej uviedla, že nie je schopná užívať plnohodnotne svoje podiely na nehnuteľnostiach, pretože sa chcela vyhnúť verbálnym či fyzickým útokom žalovaného 1/. Mala zdravotné problémy a začala navštevovať psychológa. Žalobcovia sa rozhodli, že už ďalej nechcú byť vystavovaní neustálenému ohrozovaniu na zdraví a na živote, psychickému nátlaku a všetky hore opísané nehnuteľnosti ponúkli na predaj podielnikom. Majú za to, že je potrebná dočasná úprava pomerov, pretože v opačnom prípade môže prísť k prípadným ďalším psychickým či fyzickým útokom zo strany žalovaných, ktoré by mohli spôsobiť nereparovateľné ujmy na duševnej či telesnej integrite.

6. S poukazom na ustanovenia § 324 ods. 1 a 2, § 325 ods. 1, ods. 2 písm. e), f), g) a h), § 326 ods. 1 a 2 a § 329 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok v platnom znení (ďalej aj „CSP“), súd prvej inštancie opísal charakter a účel inštitútu neodkladného opatrenia, uviedol predpoklady pre nariadenie neodkladného opatrenia vo všeobecnosti. Poukázal na to, že žalobca má nielen povinnosť opísať rozhodujúce skutočnosti odôvodňujúce nariadenie neodkladného opatrenia, ale aj povinnosť osvedčiť dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má bezodkladne poskytnúť ochrana, ako aj potrebu bezodkladnej úpravy pomerov neodkladným opatrením. Súd prvej inštancie podal definíciu násillia aj s poukazom na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5M Cdo 10/2012 zo dňa 15.10.2012.

7. Pokiaľ ide o nariadenie neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. e) CSP, súd prvej inštancie poukázal na to, že toto neodkladné opatrenie je možné nariadiť iba v prípade osvedčenia, že osoba vstupuje do domu alebo bytu navrhovateľa neodkladného opatrenia, vo vzťahu ku ktorému je podozrivá z použitia násillia a že nariadenie tohto opatrenia je spôsobilé ochrániť osobu, voči ktorej bolo násillie adresované. Účelom tohto inštitútu je totiž eliminovať kontakt páchatel'a domáceho násillia alebo osoby dôvodne podozrivej z takéhoto skutku s jeho obeťou. Súd prvej inštancie mal za to, že z popisu skutku v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a z predložených dôkazov nevyplýva, že by sa jednalo o použitie násillia v zmysle ust. § 325 ods. 1 písm. e) CSP. Zo žalobcami tvrdených skutočností podľa názoru súdu prvej inštancie nevyplýva, že by sa medzi nimi a žalovanými neodohral iba bežný konflikt ako medzi seberovnými – rovnocennými stranami. Žalobcovia v podanom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia ani len netvrdia, v čom by mala spočívať prevaha síl, resp. moci žalovaných nad nimi a teda z čoho vyplývajú ich obavy o život a zdravie a prečo sa týmto tvrdeným atakom nebránia. Súd prvej inštancie mal preto za to, že nie sú splnené predpoklady pre nariadenie neodkladného opatrenia spočívajúceho v dočasnom zákaze vstupu osoby podozrivej z násillia do domu alebo bytu, v ktorom býva osoba, vo vzťahu ku ktorej je podozrivá z použitia tohto násillia.

8. Pokiaľ ide o návrh na nariadenie neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. f), g) a h) CSP, ani tento nepovažoval súd prvej inštancie za dôvodný. Zdôraznil, že účelom týchto neodkladných opatrení je ochrana jednotlivých osôb, ak existujú závažné dôvody domnievať sa, že je ohrozený ich život, telesná, duševná integrita, osobná sloboda alebo bezpečnosť, ich cieľom je zabránenie akejkoľvek forme rodovo motivovaného násillia alebo násillia v blízkych vzťahoch, ako sú fyzické násillie, obťažovanie, sexuálne násillie, prenasledovanie alebo zastrašovanie.

9. Z nahrávky predloženej žalobcami na USB kľúči, na ktorej má byť zaznamenaná komunikácia medzi žalobcami a žalovanými 1/ a 2/, ktorej časti sú citované v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia podľa súdu prvej inštancie nie je preukázané, že sa jedná o hlasy žalovaných, medzi akými osobami prebehla komunikácia. Ani podanie zo dňa 09.05.2011, v ktorom žalobcovia oznamujú skutočnosti nasvedčujúce tomu, že bol spáchaný trestný čin zneužitia právomoci verejného činiteľa, trestný čin korupcie a nebezpečného vyhrážania, ani emailová komunikácia žalobcov zo dňa 28.05.2024 adresovaná Generálnej prokuratúre SR, v ktorej oznamujú nové skutočnosti k trestnému oznámeniu, poukazujú na to, že žalobkyňa 1/ dostala výhražný telefonát od žalovaného 3/, ktorý sa jej vyhrážal, že finančne zruinuje podielníkov - žalobcov a žiadal žalobkyňu 1/, aby naňho bezodplatne previedla svoj majetok v katastrálnom území B. M. O. evidovaný na LV č. XXX, podľa súdu prvej inštancie nepreukazujú ohrozenie na zdraví a živote, resp. nejaký psychický nátlak zo strany žalovaných.

10. Súd prvej inštancie mal za to, že z príslušných listov vlastníctva, sms komunikácie medzi žalobkyňou 1/ a žalovaným 1/ týkajúcej sa záležitosti ohľadne ich podielového spoluvlastníctva a listov zaslaných žalobcami 1/ a 2/ ostatným podielovým spoluvlastníkom je len nepochybné, že žalobcovia a žalovaní sú podielovými spoluvlastníkmi viacerých nehnuteľností a z titulu spoluvlastníckych vzťahov majú vzájomné nezhody ohľadne hospodárenia so spoločnou vecou, v dôsledku ktorých ponúkli žalobcovia svoje podiely na predaj ostatným spoluvlastníkom.

11. K dôkazu predloženému žalobkyňou - potvrdeniu psychologickej ambulancie A. J. A., klinického psychológa zo dňa 12.08.2024, z ktorého vyplýva, že žalobkyňa 1/ je v starostlivosti danej psychologickej ambulancie od augusta 2024 z dôvodu nespavosti a nočných desivých snov súd prvej inštancie uviedol, že toto potvrdenie neosvedčuje, že uvedenú ambulanciu navštevuje v súvislosti s nejakým konaním zo strany žalovaných.

12. Súd prvej inštancie zhrnul, že na žalobcoch ako navrhovateľoch neodkladného opatrenia spočívalo dôkazné bremeno ohľadne preukázania naplnenia všetkých podmienok pre nariadenie požadovaného neodkladného opatrenia, teda aj osvedčenie skutočnosti, že žalovaní sú vo vzťahu k nim dôvodne podozriví z násillia. Žalobcovia toto dôkazné bremeno neunesli, neosvedčili splnenie podmienok pre nariadenie neodkladného opatrenia uvedených v § 325 CSP. Súd prvej inštancie mal za to, že nie je naplnený základný predpoklad pre nariadenie neodkladného opatrenia - potreba bezodkladnej úpravy pomerov strán, keď by ochrana porušených alebo ohrozených práv strán vyžadovala okamžitý zásah zo strany súdu.

13. O nároku strán sporu na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol v zmysle § 262 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP, nakoľko jeho rozhodnutím o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia podaným mimo konania vo veci samej, resp. pred jeho začatím sa konanie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia končí. Žalovaným ako úspešným v tomto konaní náhradu trov konania nepriznal, keďže im žiadne trovy nevznikli.

14. Proti I. výroku uznesenia súdu prvej inštancie o zamietnutí návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia podali v zákonnej lehote odvolanie žalobcovia 1/ a 2/ prostredníctvom svojho splnomocneného zástupcu. Rozhodnutie súdu prvej inštancie označili za nesprávne z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b), f) a h) CSP, t.j. z dôvodov, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces; súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

15. Na úvod odvolania žalobcovia doplnili opis skutkových okolností uvedených v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, keď okrem toho, že sú partnermi uviedli, že rekreačnú chatu súp. č. XXXX užívali spoločne ako svoju domácnosť. Žalovaní 1/ a 2/ užívajú ako spoločnú domácnosť rodinný dom súp. č. XXXX postavený na parcele CKN č. XXXX/X evidované na LV č. XX pre okres N., obec E., katastrálne územie E.. Tak rekreačná chata, ako aj rodinný dom sú v podielovom spoluvlastníctve žalobkyne 1/ a žalovaného 1/ o veľkosti spoluvlastníckeho podielu každého z nich 1/2 k celku. Uvedené podľa žalobcov vyplýva už z opisu skutkových okolností v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a z jeho príloh. Žalobca 2/ a žalovaná 2/ síce nemajú vlastnícky vzťah k nehnuteľnostiam, tieto však užívajú ako svoje bydlisko (domácnosť) so svojimi partnermi. Žalobcovia trvali na tom, že zo strany žalovaného 1/ došlo k verbálnemu napadnutiu žalobcu 2/ na dvore v blízkosti rekreačnej chaty. Následne žalobca 2/ odišiel do rekreačnej chaty s cieľom predísť vyhroteniu konfliktu. Na zvukovom zázname predloženom súdu na USB kľúči je „rozhovor“ medzi žalobcom 2/ a žalovanými 1/ a 2/ v rekreačnej chate. Žalobcovi 2/ bolo vyhrávané zo strany žalovaného 1/ a žalovanej 2/ ublížením na zdraví, prípadne usmrtením, o čom svedčí aj prepis určitých úsekov predmetného rozhovoru do návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia majúceho veľmi vážny, nepriateľský, zastrašujúci, provokačný, ponižujúci charakter a napokon aj charakter bezprávných vyhrážok smerujúcich proti životu a zdraviu žalobcu 2/. Žalobcovia majú dôvodnú obavu o svoj život a zdravie, keďže správanie žalovaných voči nim má stupňujúci charakter v negatívnom slova zmysle. Nešlo len o ojedinelú situáciu, ale tento stav sa pravidelne opakuje. Žalobcovia vyjadrili obavu, že žalovaní koordinujú svoje negatívne aktivity proti žalobcom, nakoľko úmyslom žalovaných je dosiahnutie stavu, že nielen žalobkyňa 1/, ale aj žalobca 2/ sa odsťahuje z ich spoločného bydliska a teda sa žalovaní fakticky zmocnia nehnuteľností bez toho, aby v krátkej dobe museli právne vzťahy týkajúce sa nehnuteľnosti – zrušenia a vyporiadania spoluvlastníctva k nehnuteľnostiam riešiť so žalobkyňou 1/. Žalobkyňa 1/ z dôvodu obavy o svoj život a zdravie opustila svoje bydlisko už 25.04.2024, je nútená prespávať v nedôstojných podmienkach – v kancelárii svojho zamestnávateľa, eventuálne prespáva u svojich kamarátov, pretože si nemôže dovoliť zabezpečiť ďalšie bývanie z hľadiska svojich finančných možností. Zopakovala, že musela premiestniť z nehnuteľností aj svoje zvieratá z obavy aj o ich život, keďže žalovaný 1/ sa vyhrážal žalobkyňi 1/ zabitím psa. Žalobkyňi 1/ je tak implicitne bránené v užívaní jej vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, ktoré sú v jej podielovom spoluvlastníctve spolu so žalovaným 1/. Žalobkyňa 1/ tvrdila, že odbornú pomoc v psychologickej ambulancii klinického psychológa bola nútená vyhľadať z dôvodu nezvládania psychického nátlaku, vyhrážania sa zo strany žalovaných. Túto ambulanciu pravidelne navštevuje. Podľa vedomostí žalobcov má žalovaný 1/ v nelegálnej držbe a žalovaný 3/ v držbe strelnú zbraň. Mali za to, že bez dočasnej úpravy pomerov do času prevodu spoluvlastníckych podielov žalobkyne 1/ môže dôjsť zo strany žalovaných k

ďalším psychickým, či fyzickým útokom, ktoré by mohli spôsobiť ujmy na duševnej, či telesnej integrite žalobcov bez ingerencie súdu prvej inštancie.

16. Žalobcovia nesúhlasili s názorom súdu prvej inštancie, že neosvedčili dôvodné podozrenie z násilia zo strany žalovaných voči nim. Tvrdenie žalobkyne 1/ dosvedčil žalobca 2/ a tvrdenie žalobcu 2/ dosvedčila žalobkyňa 1/ svojimi vlastnoručnými podpismi na návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, čím by sa implicitne mohlo na túto skutočnosť nahliadať ako na svedeckú výpoveď, eventuálne čestné vyhlásenie. Žalobcovia s poukazom na judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky interpretovali pojem „dôvodné podozrenie“. Podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 5Tost/16/2017 z 26. mája 2017: „Dôvodné podozrenie predpokladá existenciu faktov alebo informácií, ktoré by objektívnemu pozorovateľovi umožnili úsudok o tom, že konkrétna osoba mohla spáchať trestný čin (priestupok), pričom jeho „dôvodnosť“ závisí vždy od všetkých okolností každého konkrétneho prípadu.“ Podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/355/2012 zo dňa 11. mája 2013: „Osvedčenie dôvodného podozrenia z násilia znamená, že súd pomocou ponúknutých dôkazných prostriedkov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti (teda nie všetky rozhodujúce), pričom postačuje, že osvedčená skutočnosť sa mu vzhľadom na všetky okolnosti javí ako nanajvyš pravdepodobná.“ Napokon poukázali na rozhodnutie NS SR sp. zn. 13Co/38/2016 zo dňa 28.01.2016: „Aplikácia predbežného opatrenia v zmysle § 76 ods. 1 písm. g) OSP [pozn. žalobcov: v súčasnosti § 325 ods. 2 písm. e) CSP] je veľmi aktuálnym a účinným prostriedkom preventívneho riešenia problematiky násilia. V jeho prospech svedčí najmä to, že v dôsledku jeho uplatnenia zákazu vstupovania násilnej osoby sa ohrozenej osobe poskytuje pomerne rýchla ochrana, vďaka ktorej nemusí ďalej zotrvať v spoločnom obydľí s násilnou osobou, ani nemusí opúšťať svoje obydľie, ak sa chce chrániť pred opätovnými útokmi násilnej osoby; nemusí žiť v strachu a obavách o svoj život a zdravie, a ani sa nemusí zaťažovať hľadaním náhradného ubytovania. Právo na ochranu života a zdravia, ktoré je násilníkom ohrozované, má absolútnu povahu, a teda je silnejšie ako vlastnícke právo násilníka. Právo v takomto prípade musí chrániť slabšiu stranu a aj za cenu zásahu do vlastníckeho práva dať možnosť, aby sa riešili právne situácie takým spôsobom, aby ten z manželov (pozn. žalobcov: per analogiam – ten zo spoluvlastníkov nehnuteľnosti), ktorý zasahuje do práva druhého (druhých) na pokojný a zdravý život, na ochranu zdravého vývoja detí, bol obmedzený aj v takých právach, ako je právo spoluvlastníka na užívanie, resp. spoluužívanie domu či bytu.“

17. Žalobcovia mali za to, že aj zvukový záznam, sms správy (fotografie) a správa klinickej psychologičky o psychickom stave dosvedčili ich nesporné tvrdenia o dôvodnom podozrení z násilia a teda aj samotnú dôvodnosť nariadenia neodkladného opatrenia. Žalobcovia sa nestotožnili s názorom súdu prvej inštancie vyjadreným v bode 30. odôvodnenia napadnutého uznesenia, že zo žalobcami tvrdených skutočností nevyplýva, že by sa medzi nimi a žalovanými neodohral iba bežný konflikt ako medzi seberovnými – rovnocennými stranami. S poukazom na nález Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 64/2012 zo 04.07.2012 mali za to, že došlo k porušeniu ich práva na spravodlivý proces, nakoľko súd prvej inštancie vyvodil skutkové závery podstatné pre rozhodnutie, ktoré sú v priamom rozpore s dôkazmi predloženými žalobcami a nachádzajúcimi sa v spise, takýto jeho postup možno považovať za svojvoľný.

18. Žalobkyňa 1/ taktiež zdôraznila, že nemôže užívať svoje vlastníctvo z dôvodu násilia páchaného na žalobcoch. Poukázala v tejto súvislosti na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. PL. ÚS 19/2009 z 26.01.2011: Právo na ochranu vlastníctva podľa čl. 20 ods. 1 ústavy neobsahuje explicitnú procedurálnu ochranu, ale jeho autentická ochrana znamená, že procedurálna ochrana je v ňom implikovaná. Ústavný súd už v náleze sp. zn. I. ÚS 23/01 uviedol, že slovné spojenie „právo na ochranu“, ktoré je použité aj v čl. 20 ods. 1 ústavy, implikuje v sebe aj potrebu minimálnych garancií procesnej povahy, ktoré sú ustanovené priamo v čl. 20 ods. 1 ústavy a ktorých nedodržanie môže mať za následok jeho porušenie popri porušení práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 a nasl. ústavy. Implicitnú procesnú ochranu ústavný súd potvrdil aj v ďalších nálezoch sp. zn. III. ÚS 328/05 či sp. zn. III. ÚS 117/06. Obdobne, vo vzťahu k čl. 1 dodatkového protokolu ESLP uvádza, že daný článok implikuje, že každý zásah do práva na pokojné užívanie majetku musí byť sprevádzaný procedurálnymi garanciami umožňujúcimi jednotlivcom rozumnú možnosť predložiť ich vec pred orgán verejnej moci pre účely efektívneho domáhania sa preskúmania zásahu (Hentrich v. France, sťažnosť č. 13616/88, rozsudok z 22. septembra 1994, bod 40 a nasl.).

19. Žalobcovia zdôraznili, že primárne však odôvodňujú návrh na nariadenie neodkladného opatrenia strachom o svoje zdravie a život do času, kým nedôjde k zrušeniu a vyporiadaniu spoluvlastníctva k nehnuteľnostiam medzi žalobkyňou 1/ a žalovaným 1/. Zopakovali, že navrhli ostatným spoluvlastníkom

uplatnenie predkupného práva k nehnuteľnostiam vo vzťahu k spoluvlastníckemu podielu žalobkyne 1/, o čom predložili súdu dôkaz.

20. Žalobcovia mali za to, že obmedzením žalovaného 1/ v jeho spoluvlastníckom práve k nehnuteľnostiam nariadením neodkladného opatrenia nedôjde k tak závažnej ujme v porovnaní s ujmou, ktorá môže byť spôsobená žalobcom v prípade jeho nenariadenia. Žalovaný 1/ neužíva rekreačnú chatu, ktorú dlhodobo ako svoju domácnosť užívajú žalobcovia, ale užíva rodinný dom so svojou partnerkou – žalovanou 2/, ktorého spoluvlastníčkou je taktiež žalobkyňa 1/. V dôsledku násilia páchaného zo strany žalovaných žalobkyňa takmer pol kalendárneho roka nebola ani v rekreačnej chate, keďže má strach o svoj život a zdravie.

21. Žalobcovia sa stotožnili s názorom súdu prvej inštancie uvedeným v bode 28. odôvodnenia napadnutého uznesenia, že účelom inštitútu neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. e) CSP je eliminovať kontakt páchatel'a domáceho násilia alebo osoby dôvodne podozrivej z takého skutku s jeho obeťou. Uviedli, že sa cítia byť obeťami násilia páchaného zo strany žalovaných a bez poskytnutia okamžitej súdnej ochrany im bola spravodlivosť a ochrana zo strany súdu prvej inštancie odopretá. Za odopretie spravodlivosti totiž treba považovať nielen situáciu, kedy je jednotlivec úplne zbavený možností prístupu k súdu, ale aj situáciu, kedy stanoveným postupom svoje právo pred súdom uplatnil, avšak ten dospel výkladom procesných predpisov k záveru, že jednotlivcovi ochrana práv v takejto miere nenáleží a formalisticky sa odmietol námietkami účastníka konania zaoberať. Súdy majú povinnosť pri interpretácii zákonov zabrániť faktickému odopretiu spravodlivosti. Ústavne nesúladný výklad zákona má za následok nesprávne rozhodnutie súdu. Spravodlivosť je ústavným princípom vlastným materiálnemu právnemu štátu. Žalobcovia sa stotožnili s právnym názorom najvyššieho súdu ohľadne definície násilia prezentovaným v rozhodnutí sp. zn. 5MCdo/10/2012, na ktorý odkázal aj súd prvej inštancie. Trvali na tom, že páchané násilie osvedčili konajúcemu súdu a napriek tomu sa súdnej ochrane pred súdom prvej inštancie nedočkali.

22. Vo vzťahu k splneniu predpokladov na nariadenie neodkladného opatrenia z dôvodu uvedeného v § 325 ods. 2 písm. f) CSP žalobcovia odkázali na predchádzajúcu odvolaciu argumentáciu vzťahujúcu sa k neodkladnému opatreniu podľa § 325 ods. 2 písm. e) CSP.

23. Podľa názoru žalobcov sa súd prvej inštancie nevysporiadal s časťami ich návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorými sa domáhali nariadenia neodkladného opatrenia z dôvodov uvedených v § 325 ods. 2 písm. g) a h) CSP. Z uvedeného dôvodu mali za to, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vzhľadom na absenciu odôvodnenia ohľadne týchto častí návrhu žalobcov je nepreskúmateľné, arbitrárne. V tejto súvislosti poukázali na nález Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 33/2012 zo dňa 03.10.2012: „Princíp práva na spravodlivý proces zodpovedá povinnosti všeobecných súdov svoje rozhodnutia riadne odôvodniť, pričom sa musia vysporiadať so všetkými relevantnými námietkami uplatnenými účastníkmi konania, a to spôsobom zodpovedajúcim miere ich závažnosti. Ak tak všeobecný súd neurobí, založí tým nepreskúmateľnosť ním vydaného rozhodnutia, a spravidla tak aj jeho protiústavnosť. Podobne ako v skutkovej oblasti, aj v oblasti nedostatočne vynaloženej a zdôvodnenej právnej argumentácie (subsumpcia skutkového stavu pod zvolené právne normy) nastávajú obdobné následky vedúce k neúplnosti a hlavne nepresvedčivosti rozhodnutia, čo je však v rozpore nielen s požadovaným účelom súdneho konania, ale tiež aj so zásadami spravodlivého procesu podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.“

24. Žalobcovia mali teda za to, že súd prvej inštancie ich návrh na nariadenie neodkladného opatrenia odmietol (správne zamietol – poznámka odvolacieho súdu) bez toho, aby poskytol na relevantné argumenty žalobcov náležitú odpoveď. Tým taktiež došlo k porušeniu práva žalobcov na spravodlivý proces zo strany súdu prvej inštancie, ktorého súčasťou je aj právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia.

25. Žalobcovia 1/ a 2/ uzavreli, že osvedčili potrebu neodkladnej úpravy pomerov medzi žalobcami a žalovanými. Preto navrhli, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

26. Žalovaný 1/ sa vo vyjadrení k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a k odvolaniu žalobcov plne stotožnil s rozhodnutím súdu prvej inštancie. Vo vyjadrení opísal vzťahy najmä so žalobcom 2/,

ktorého vykreslil ako týrajúceho zvieratá. Bol to práve žalobca 2/, ktorý naschvál vypustil v maštali pri zvieratách žalovaných 1/ a 2/ z motorky olej, vyhrážal sa im, že ich zvieratá pôjdu z maštale preč a on sa o to postará. O pár týždňov maštal zhorela. Žalobca 2/ bol niekoľkokrát súdne trestaný, dostal 12 rokov za spoluúčasť na vražde, taktiež bol odsúdený za to, že dával policajtom pod autá bomby. Preto je podľa žalovaného 1/ komické, že sa žalobca 2/ bojí o svoj život, resp. sa bojí, že ho žalovaní 1/ a 2/ ako absolútne bezúhonní ľudia, ktorí nikdy mu neublížili, zabijú. Práve naopak, oni by sa mali báť pri ňom o svoj život. Žalovaný 1/ uviedol, že on sa vždy o zvieratá staral. Fakty o žalobcovi 2/ im žalobkyňa 1/ zatajila, keby im ich bola povedala, nikdy by nebol s jeho bývaním na pozemku súhlasil. Žalobkyňa 1/ veľmi rýchlo zabudla, ako ju žalobca 2/ niekoľkokrát zbil, sama im to povedala. Žalobcu 2/ z pozemku vyrazila minimálne trikrát. Navyše v čase keď už podala so žalobcom 2/ návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, žiadala žalovanú 2/ o pomoc, o čom žalovaný 1/ priložil komunikáciu.

27. Žalovaný 1/ k názoru žalobcov, že sa žalovaní chcú zmocniť nehnuteľností uviedol, že napriek tomu, že je vlastníkom nehnuteľnosti – rekreačnej chaty, nemá od nej kľúče, nikdy ich ani nechcel. V chate, odkedy tam bývajú žalobcovia, ani nebol. Podľa neho žalobkyňa 1/ jednoducho zistila, že to nie je pre ňu vhodné miesto na život. Žalovaní 1/ a 2/ sú radi, že konečne vyhľadala odbornú pomoc, už dávno jej to pomerne dosť ľudí radilo.

28. Ďalej žalovaný 1/ uviedol, že na žalobcu 2/ v dobrej viere dočasne previedli dočasne spoluvlastnícke podiely k nehnuteľnostiam, napriek tomu, že za ne nezaplatil. Následne vykrikoval žalobkyňu 1/, že ich už nevráti. Aj na to žalobkyňa 1/ zrejme už zabudla.

29. V súvislosti s tvrdením žalobcov, že sa na pozemku nachádzajú strelné zbrane v nelegálnej držbe žalovaný 1/ uviedol, že zvažuje podanie trestného oznámenia za krivé obvinenie.

30. Na záver svojho vyjadrenia žalovaný 1/ uviedol, že nikdy nikomu (so žalovanou 2/) neublížili, práve naopak, vždy len pomohli, a to aj žalobcom. Za zvláštny, drzý a arogantný označil návrh žalobcu 2/ na zákaz vstupu na pozemok a do nehnuteľnosti žalovaného 1/. Žalobca 2/ býva v jeho dome 3 roky úplne zadarmo, bez neho by nemal kde bývať. Veľa by priblížil názor susedov.

31. Žalovaná 2/ vo vyjadrení k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a k odvolaniu žalobcov uviedla, že žalobkyňa 1/ a žalovaný 1/ kupovali nehnuteľnosti, až keď žalobkyňa 1/ spoznala žalovanú 2/ a súhlasila s jej trvalým pobytom v spoločnej nehnuteľnosti. Spočiatku bývala v jednej domácnosti aj so žalobkyňou 1/, pár mesiacov starala sa aj o jej zvieratá. Žalobkyňa 1/ vyhodila žalobcu 2/ viackrát z domu, za jej prítomnosti plakala, že jej ubližuje a bojí sa ho, na základe čoho jej ponúkla pomoc. Preto nechápe, čo sa deje. Žalovaná 2/ uviedla, že žalobkyňu 1/ nijako nekontaktuje, nevyhráza sa jej, neohovára ju, nechodí k nej domov, nevidela ju pár mesiacov. Žalobkyňa 1/ je tá, ktorá ju viackrát kontaktovala, žiadala ju o pomoc, o čom pripája poslednú komunikáciu z 08.08.2024, t.j. už v čase, keď ich žalobkyňa 1/ udala, o čom žalovaná 2/ v tom čase nevedela, z ktorej vyplýva, že ju žalobkyňa 1/ požiadala, aby pripravila veci uložené v odkladacom priestore na poschodí domu, nakoľko žalobca 2/ by prišiel po tie veci a potraviny uskladnené v špajzi domu. Žalovaná 2/ podotkla, že so žalobcom 2/ si podávala z rúk do rúk dve hodiny veci a pomáhala mu ich prenášať.

32. Zhodne so žalovaným 1/ žalovaná 2/ vo svojom vyjadrení na záver uviedla, že žalobca 2/ bol trestaný a odsúdený a vždy mala strach ona z neho, nemá záujem žalobcov nijako kontaktovať, ani sa k nim približovať, bude ich obchádzať naďaleko.

33. Žalovaný 3/ sa k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia ani odvolaniu žalobcov nevyjadril.

34. Krajský súd ako funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaní žalobcov 1/ a 2/ podľa § 34 ods. 1 CSP preskúmal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania, nakoľko sa jedná o vec nariadenia neodkladného opatrenia, o ktorej ani súd prvej inštancie nemusí rozhodnúť na pojednávaní (§ 378 ods. 1 CSP v spojení s § 329 ods. 1 a § 344 CSP), len v rozsahu odvolania podľa § 379 CSP, z dôvodov vymedzených v odvolaní podľa § 380 ods. 1 CSP a mimo nich v rozsahu vád týkajúcich sa procesných podmienok podľa § 380 ods. 2 CSP, ktoré vady nezistil a dospel k záveru, že napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné v jeho výrokoch podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP ako vecne správne potvrdiť.

35. Odvolací súd preskúmal všetky podstatné odvolacie námietky žalobcov, ako aj predchádzajúce konanie spolu s napadnutým uznesením súdu prvej inštancie v rozsahu nevyhnutnom pre rozhodnutie a v tejto súvislosti udáva, že sa v plnom rozsahu stotožňuje so súdom prvej inštancie zisteným skutkovým stavom a právnym záverom súdu prvej inštancie o nedôvodnosti návrhu žalobcov na nariadenie neodkladného opatrenia, v tomto smere si osvojuje dôvody napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie a v zmysle § 387 ods. 1 a 2 CSP na tieto v celom rozsahu poukazuje. Na zdôraznenie správnosti napadnutého uznesenia a reagujúc na odvolacie dôvody žalobcov odvolací súd udáva, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k správnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza zo správneho právneho posúdenia veci.

36. Ohľadne časti návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 1 písm. e) CSP odvolací súd poukazuje na odbornú literatúru: „Účelom tohto inštitútu je eliminovať kontakt páchatela domáceho násillia alebo osoby dôvodne podozrivej z takéhoto skutku s jeho obeťou.“ (Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M. a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2016, s. 1097). S týmto názorom sa napokon stotožnili aj žalobcovia poukazujúc v bode 32. svojho odvolania na bod 28. odôvodnenia napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie. Účelom tohto neodkladného opatrenia je teda vykázať osobu majúcu (vlastnícke) právo k nehnuteľnosti (spoločnej domácnosti, obydlia) zo spoločnej domácnosti, neumožniť jej v dôsledku páchania domáceho násillia alebo dôvodného podozrenia z jeho páchania užívanie nehnuteľnosti. Zo skutkových tvrdení žalobcov je evidentné, že žiaden z nich nezdiera spoločnú domácnosť so žalovaným 1/ ako spoluvlastníkom nehnuteľnosti. Žalobcovia mali v minulosti zdieľať spoločnú domácnosť v rekreačnej chate súp. č. XXXX a žalovaný 1/ so žalovanou 2/ ju zdieľajú v rodinnom dome súp. č. XXXX. Preto žalovaný 1/ nemôže byť ani len dôvodne podozrivý z páchania domáceho násillia voči žalobcom 1/ a 2/. Už vzhľadom na vyššie uvedené je návrh na nariadenie neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. e) CSP nedôvodný.

37. K návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. e) – g) CSP ako celku odvolací súd uvádza nasledovné:

38. Pri pripustení záveru, že hlasy na nahrávke (zvukovom zázname) uloženej na USB kľúči a predloženej na tomto médiu sú hlasmi žalovaných 1/ a 2/ a žalobcu 2/ možno konštatovať, že z tejto nahrávky vyplýva nielen veľmi vulgárny spôsob komunikácie zo strany žalovaných 1/ a 2/, ale aj zo strany žalobcu 2/. V tomto zmysle treba chápať vyjadrenie súdu prvej inštancie, že sa medzi nimi odohral iba bežný konflikt ako medzi seberovnými. To, čo nemožno považovať za bežný štýl komunikácie vo všeobecnosti (akceptovaný väčšinou spoločnosti), ešte neznamená, že nie je bežným štýlom komunikácie medzi žalobcom 2/ a žalovanými 1/ a 2/. Citácie uvedené z komunikácie v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia považuje odvolací súd za vytrhnuté z kontextu vzhľadom na celkový obsah a charakter komunikácie. Zo strany žalovanej 2/ pri expresívnom vulgárnom nadávaní a vyhrážaní sa ide najmä o prejav zúfalstva zo situácie, ktorá vznikla ohľadne žalovanými 1/ a 2/ chovaných zvierat, ako aj zo aj vo vzájomnej komunikácii vyjadreného ignorovania danej situácie a riešení navrhovaných žalovanou 2/ zo strany žalobcu 2/. Z tejto komunikácie vyplývajú vzájomné nezhody ohľadne spôsobu užívania spoločných nehnuteľností, najmä hospodárskej budovy, keď žalobcovia 1/ a 2/ by ju chceli využívať ako garáž, kým žalovaní 1/ a 2/ ako maštaľ. Zo zvukového záznamu vôbec nevyplýva strach, či dôvodná obava žalobcu 2/ o svoj život, či zdravie. Napr. v čase nahrávky od 10 minút 36 sekúnd žalobca 2/ v komunikácii so žalovanou 2/ uvádza: „Ale akože ja z neho (žalovaného 1/ - poznámka odvolacieho súdu) nemám strach, absolútne.“ Na vyhrážku žalovaného 1/ citovanú žalobcami v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia (zvukový záznam v čase od 13 minút 42 sekúnd) „Kokot mu rozkopem tú hlavu ploskú vyjebanú...vyjebaný žebrák, kokot...“ žalobca 2/ reaguje ironickým posmechom „cha cha cha“ a kontruje žalovanému 1/: „Chceš to skúsiť ma rozkopat? ... No pod' ... Máš prsa jak, prsa máš, máš jak kura, ty kokot... Čo ti jebe?“, pričom žalovaná 2/ sa snaží verbálny konflikt medzi žalovaným 1/ a žalobcom 2/ umierňovať. Uvedené citácie zo zvukového záznamu výstižne vykresľujú štýl komunikácie najmä medzi žalovaným 1/ a žalobcom 2/ a svedčia o tom, že žalobca 2/ vystupujúci celý čas arogantne žiadnu obavu o svoj život, či zdravie, ohrozenie zo strany žalovaných 1/ a 2/ nepocituje. Žalobcami predložený zvukový záznam teda neosvedčuje nimi tvrdené ohrozenie, ani potenciálne ohrozenie telesnej integrity alebo duševnej integrity žalobcu 2/ konaním žalovaných 1/ a 2/, preto nie je splnená zákonná podmienka na nariadenie žiadneho z navrhovaných neodkladných opatrení podľa § 325 ods. 2 písm. e) – h) CSP, ktorou je ohrozenie, resp. možnosť ohrozenia telesnej alebo duševnej integrity žalobcu 2/ konaním žalovaných 1/ a 2/.

39. Žalobkyňa 1/ a žalovaný 3/ neboli pri incidente zachytenom na zvukovom zázname prítomní, preto tento nemôže osvedčovať vyššie uvedené vo vzťahu k žalobkyni 1/. Napokon odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že zvukový záznam (resp. jeho uloženie na USB kľúč) je datovaný dňom 06.08.2024 (žalobcovia nikde v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ani v odvolaní neuviedli, kedy sa mal incident, ktorý je na zvukovom zázname zachytený odohrať), pričom opätovná žiadosť žalobkyne 2/ o pomoc s vecami uskladnenými v špajzi a odkladacom priestore domu adresovaná žalovanej 2/ (čo vyplýva z ich textovej komunikácie predloženej žalovanou 2/ ako prílohy jej vyjadrenia k odvolaniu nachádzajúcej na č. I. 149 spisu) je datovaná dňom 08.08.2024 (počiatočná dňom 01.08.2024), čo tiež nesvedčí o dôvodnej obave žalobcov z použitia násillia, či ohrozenia telesnej a duševnej integrity žalobcov zo strany žalovaných. Ak by sa totiž žalovaných 1/ a 2/ báli, nekontaktovali by ich po danom incidente za účelom pomoci.

40. Ani z komunikácie medzi žalobkyňou 1/ a žalovaným 1/ predloženej k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a zaprotokolovanej na č. I. 43 – 52 spisu nevyplývajú skutočnosti, ktoré by osvedčovali dôvodné podozrenie z násillia žalovaného 1/ voči žalobkyni 1/, ohrozenie, ani potenciálne ohrozenie telesnej integrity alebo duševnej integrity žalobkyne 1/ zo strany žalovaného 1/. Táto komunikácia opätovne svedčí o nezhodách ohľadne užívania spoločných nehnuteľností a o nadávkach na adresu žalobkyne 1/ zo strany žalovaného 1/, ako napr. „chudera“ vyplývajúcich z týchto nezhôd a temperamentu žalovaného 1/. Táto komunikácia nepotvrdila ani vyhrážanie sa žalovaného 1/ žalobkyni, že jej zabije psa, nakoľko ten to v komunikácii poprel (viď č. I. 46 spisu).

41. Prípadné samotné vlastníctvo strelnej zbrane žalovaným 3/ nie je naplnením dôvodnej obavy z ohrozenia telesnej alebo duševnej integrity. Odvolací súd sa stotožňuje s vyhodnotením žalobami predĺženého podania zo dňa 09.05.2011, emailovej komunikácie žalobcov zo dňa 28.05.2024 adresovanej Generálnej prokuratúre SR a potvrdenia z psychologickkej ambulancie zo dňa 12.08.2024 zo strany súdu prvej inštancie ako nepreukazujúcich ohrozenie na zdraví a živote, resp. nejaký psychický nátlak zo strany žalovaných voči žalobcom. Vyhodnotenie týchto dôkazov zo strany súdu prvej inštancie napokon žalobcovia v odvolaní nespochybňovali, ani nepredložili ďalší dôkaz o vybavení týchto podnetov zo strany orgánov činných v trestnom konaní v ich prospech, svedčiaci o dôvodnosti obavy o ich život, či zdravie.

42. Pokiaľ žalobcovia argumentujú tým, že sú sebe navzájom zároveň aj svedkovia skutočností tvrdených nimi v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, odvolací súd k tomu podotýka, že strana sporu nemôže byť zároveň aj svedkom. Strana sporu má záujem na jeho výsledku, preto nemožno jej tvrdenia brať zároveň za preukázané tvrdeniami ďalšej strany sporu, ktorá má zájme na rovnakom výsledku konania. Je potrebné dôsledne rozlišovať medzi povinnosťou tvrdenia (povinnosťou pravdivo a úplne opísať rozhodujúce skutočnosti) a povinnosťou tieto tvrdenia osvedčiť, preukázať. Často sa totiž stáva, že stranou tvrdené skutočnosti sa nepreukážu. V tejto súvislosti odvolací súd ešte podotýka, že v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nebolo žalobcami tvrdené, že sú partnermi, ani, že spolu zdieľali spoločnú domácnosť v rekreačnej chate, to bolo možné vyvodiť len z príloh návrhu, pričom v zmysle § 132 ods. 2 CSP opísanie rozhodujúcich skutočností nemožno nahradiť (ani len) odkazom na označené dôkazy.

43. Ku skutočnostiam uvádzaným žalobkyňou, že z dôvodu obavy o svoj život a zdravie je nútená prespávať v nedôstojných podmienkach – v kancelárii svojho zamestnávateľa, eventuálne prespáva u svojich kamarátov, pretože si nemôže dovoliť zabezpečiť ďalšie bývanie z hľadiska svojich finančných možností, odvolací súd podotýka, že žalobkyňa 1/ ani v odvolaní neozrejmla, z akého dôvodu nebýva na adrese trvalého pobytu C. XXX. Z doručeníek ohľadne doručovania uznesenia súdu prvej inštancie o zamietnutí návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, uznesenia o vyrubení doplatku súdneho poplatku z návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vyplýva, že uznesenia jej boli doručené na tejto adrese (viď č. I. 96 a 97 spisu).

44. Poukaz žalobcov v odvolaní na ochranu ich vlastníckeho práva nepovažuje odvolací súd za náležitý, nakoľko nimi navrhované neodkladné opatrenia neslúžia na ochranu vlastníckeho práva, ale na ochranu telesnej a duševnej integrity osoby aspoň potenciálne ohrozenej konaním inej osoby.

45. Vzhľadom na vyššie uvedený obsah zvukového záznamu, žalobcami navrhované časové ohraničenie trvania neodkladného opatrenia, ako aj vyjadrenie žalobcov, že žalovaní koordinujú svoje negatívne aktivity proti žalobcom, nakoľko úmyslom žalovaných je dosiahnutie stavu, že nielen žalobkyňa 1/, ale aj žalobca 2/ sa odsťahuje z ich spoločného bydliska a teda sa žalovaní fakticky zmocnia nehnuteľností bez toho, aby v krátkej dobe museli právne vzťahy týkajúce sa nehnuteľností – zrušenia a vyporiadania spoluvlastníctva k nehnuteľnostiam riešiť so žalobkyňou 1/ vyvstala pre odvolací súd otázka, čo bolo skutočným cieľom žalobcov (najmä žalobkyne 1/ ako podielovej spoluvlastníčky nehnuteľností) sledovaným podaním návrhu nariadenie neodkladného opatrenia, či skutočne obava o ich život a zdravie, alebo snaha prinútiť žalovaného 1/ k rýchlemu odkúpeniu ponúkaného spoluvlastníckeho podielu za cenu navrhovanú žalobkyňou, teda akceptovať ňou nastolené podmienky, resp. uzatvoriť s ňou dohodu o zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva namiesto absolvovania prípadného zdĺhavého procesu zrušenia a vyporiadania podielového spoluvlastníctva súdnou cestou navyše s neistým výsledkom ohľadne spôsobu vyporiadania, najmä určenia výšky vyrovnacieho podielu v peniazoch.

46. Závery súd prvej inštancie týkajúce sa neosvedčenia predpokladu – aspoň dôvodného podozrenia z násillia, alebo aspoň možného ohrozenia telesnej či duševnej integrity žalobcov 1/ a 2/ konaním žalovaných 1/ - 3/ možno vzťahovať na všetky žalobcami navrhované neodkladné opatrenia, teda aj na neodkladné opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. g) a h) CSP, ktorých predpokladom nariadenia je taktiež osvedčenie možného ohrozenia telesnej či duševnej integrity, preto nemožno konštatovať ani porušenie práva žalobcov na spravodlivý proces zo strany súdu prvej inštancie spočívajúce v nedostatočnom odôvodnení napadnutého rozhodnutia. Podporne odvolací súd uvádza, že závery súdu prvej inštancie podporil argumentáciou uvedenou v bodoch 38. – 40. odôvodnenia tohto rozhodnutia postupom podľa § 387 ods. 3 CSP, teda aj prípadné žalobcami namietané porušenie práva na spravodlivý proces bolo v odvolacom konaní napravené, preto nebol daný dôvod na zrušenie rozhodnutia súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP. Odvolací súd má vzhľadom na vyššie uvedené za to, že súd prvej inštancie vyvodil skutkové závery podstatné pre rozhodnutie v súlade s dôkazmi predloženými žalobcami a nachádzajúcimi sa v spise, jeho postup teda nemožno považovať za svojvoľný. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/218/2010 zo dňa 23.11.2010, kde sa uvádza: „Do práva na spravodlivý súdny proces nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/04). Právo na spravodlivý súdny proces neznamená ani právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jeho požiadavkami a právnymi názormi (I. ÚS 50/04). Do obsahu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivý súdny proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd nepatrí ani právo účastníka konania vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ním navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať ním navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (I. ÚS 97/97), resp. toho, aby súdy preberali alebo sa riadili výkladom všeobecne záväzných predpisov, ktorý predkladá účastník konania (II. ÚS 3/97, II. ÚS 251/03)“.

47. Vzhľadom na to, že uznesenie súdu prvej inštancie o zamietnutí návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je v tomto prípade uznesením, ktorým sa konanie pred súdom prvej inštancie o nariadenie neodkladného opatrenia končí, resp. skončilo, nakoľko naň nenadväzuje konanie vo veci samej, súd prvej inštancie v zmysle § 262 ods. 1 CSP správne rozhodol o nároku strán sporu na náhradu trov prvoinštančného konania s prihliadnutím na to, že žalovaným v konaní pred ním žiadne trovy nevznikli.

48. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP a § 262 ods. 1 CSP, keďže uznesenie odvolacieho súdu potvrdzujúce uznesenie súdu prvej inštancie o zamietnutí návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je v tomto prípade rozhodnutím, ktorým sa odvolacie konanie končí. Žalovaní 1/ - 3/ mali síce aj v odvolacom konaní plný úspech, nakoľko im však ani v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli, zo spisu nevyplývajú, odvolací súd im náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcom 1/ a 2/ nepriznal. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Cdo 14/2018 zo dňa 28.02.2018 uverejnené v Zbierke stanovísk NSSR a rozhodnutí súdov SR pod č. R 72/2018, ktorého právna veta znie: „Ak podľa obsahu spisu strane v konaní žiadne trovy nevznikli, je v súlade s čl. 17 základných princípov Civilného sporového poriadku, zakotvujúcim procesnú ekonomiu, rozhodnúť priamo tak, že sa jej náhrada trov konania nepriznáva.“

49. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v § 421 ods. u 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v ods. u 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,

- b) kto ho robí,
  - c) ktorej veci sa týka,
  - d) čo sa ním sleduje a
  - e) podpis
- (§ 127 ods. 1 CSP).

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

Strany sporu majú možnosť zvoliť si advokáta alebo obrátiť sa na Centrum právnej pomoci so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP). Žiadateľ, u ktorého hrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty, môže zároveň so žiadosťou požiadať centrum o predbežné poskytnutie právnej pomoci (§ 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z.z.).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP); povinnosť podľa ods. u 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Ak neboli splnené podmienky podľa § 429 CSP, resp. dovolanie má vady podľa § 429 CSP napriek riadnemu poučeniu dovolateľa o povinnosti podľa § 429 CSP v odvolacom konaní, resp. napriek výzve súdu prvej inštancie adresovanej dovolateľovi na odstránenie väd a jeho poučení o následkoch neodstránenia väd dovolania, dovolací súd dovolanie odmietne (§ 447 písm. e) CSP v spojení s § 436 ods. 1 CSP).